

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5585/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2931/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2931/23 од 26.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2931/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5122/2022 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да на име накнаде за 59/801 дела кат.парцеле број .. површине 801 м2, уписане у лн. Бр. .. КО Сремска Каменица, а који представља саставни део улице ... и улице ... у Сремској Каменици исплати 460.200,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати на име трошкова прибављања писмене документације износ од 11.155,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 190.304,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбачен је део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да о свом трошку и у складу са Планом генералне регулације Сремске Каменице са окружењем и Планом детаљне регулације „Староиришког пута“ у Сремској Каменици изврши парцелацију кат.парцеле број .. површине 801 м2 на начин и то површине које су планским актом намењене за регулације јавних саобраћајница и издвоји у засебне катастарске парцеле, те да потом на овим новоформираним катастарским парцелама изврши упис јавне својине туженог пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад III и то на новоформираној кат.парцели која је намењена за регулацију .. улице у Сремској Каменици изврши упис јавне својине у 42/55 дела, а што је тужила дужна признати и трпети, као и да тужилци

надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2931/23 од 26.10.2023. године ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 5122/2022 од 14.06.2023. године у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка (чланови 25-36 Закона о експропријацији) и поступка одређивања накнаде (чланови 56-62 Закона о експропријацији и чланови 132-140 Закона о ванпарничном поступку) *de facto* одузето од његовог власника и приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина - улица, постоји уједначена пракса судова по питању пасивне легитимације и висине накнаде. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој територији се фактички одузето земљиште налази, као титулар права јавне својине на јавној површини - улици (која није део ауто-пута или државног пута I и II реда), као добра у општој употреби у смислу члана 10. став 2. и 10. Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Из тих разлога, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је вредност предмета спора од 460.200,00 динара, нижа од вредности која је по тој законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члан 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**